Ч. 147. Второк 11 (24) липня 1906. Рік XVI.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

**Редакция і Адміністрация**: улиця Чарнецкого ч. 12.

**Письма** приймають ся лиш франковані.

**Рукописи** звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

**Рекламациї** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

**Передплата** у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Розвязанє Думи.

Як блискавиця, віщуючи велику бурю, розбігла ся по цілім сьвіті вість про розвязанє російскої Думи. Довго стояли напротив себе дві сили, давний абсолютизм, що не хотів уступити місця новому порядкови річи і представительство народа, що безнастанно вказувало на конечність зміни дотеперішної системи правліня. Історня тої борби така:

Зараз в першім тиждни по скликаню державної Думи ухвалено там адресу до корони, в котрій вимагано поруки для конституцийного розвитку російскої держави, а іменно загальної амнестиї, знесеня смертної кари, міністерства одвічального перед Думою, рівноправности всіх горожан і народностий і хліборобської реформи. Цар не прияв однако тої одноодушно всіма 457-ма послами ухваленої адреси, а Горемикин у відповіди на адресу відкинув домаганє загальної амнестиї.

Перед двома тиждями міністерство Горемикина оповістило свій комунікат, в котрім заповіло, що буде дбати о поліпшенє хліборобских відносин, але не допустить до примусового вивлащеня приватної землї. Дума виказала тоді в однім з інтерпеляций зачудованє, що міністри на власну руку установляють начерк хліборобскої реформи, між тим як та реформа належить виключно до Думи, яко законодатної власти. Остаточно поставлено в Думі внесенє о виданє відозви до суспільности протестуючої против міністерияльного комунікату. В дискусиї заявив пос. Кузьмин-Караваєв, що Дума, понижувана від двох місяців бюрократиєю, повинна відкликнути ся до народу, хочби такого звичаю конституциї не знали. Пос. Ледницкий домагав ся, щоби замість відозви в хліборобскій справі видала Дума загальний поклик до цілого народу супротив того, що держава находить ся в небезпечности і що кождої хвилї вибухне загальний страйк і революция.

Остаточно великою більшостию голосів против 14 принято внесенє о виданє такого поклику. Покинено предложенє поклику з острою напастию на правительство, а натомість згоджено ся на предложенє Петрункевича в імени кадетів, в котрім справа спору з правительством представлена дуже умірено.

Поклик той звучить:

Дня 5 липня с. р. міністерство оповістило правительственний комунікат, в котрім подає своє предложенє хліборобскої реформи. Той комунікат підриває у населеня віру в правильне полагодженє хліборобскої справи в дорозі законодатній.

Дума стреміла і стремить до мирного установленя нового ладу в краю і має надію, що поясненє дійстного положеня справи хліборобского права дасть населеню можність спокійно і мирно ждати на покінченє праць коло видаваня хліборобского права. З тої причини Дума уважає конечним перед усім пригадати манїфест з дня 30. жовтня 1905 року: „Ніяке предложенє правительства не може набрати сили закона без затвердженя Думи державної“. Ще дня 18. мая, у відповіди на промову Найяснїйшого Пана, Дума в таких словах висказала ся о хліборобскій справі: „Найчисленнїйша часть населеня краю, працююче селяньство, з нетерпеливостию жде на увзгляднене своєї великої потреби землї і перша російска Дума державна не виповнила би свого обовязку, коли би не виготовила закона для полагодженя тої пильної потреби в дорозі признаня на ту ціль земель скарбових, коронних, кабінетових, монастирских і церковних і примусового вивласненя земель належачих до приватних властителїв“.

Вже дня 26. мая міністри відповіли на ту вияву волї представителїв народу відмовою признаня потреби примусового вивласненя земель приватних властителїв.

Дума державна заявила міністрам недовіре і безпроволочно приступила до виготовленя

---

4)

## Звичай і мода.

*(Культурно-історична розвідка. — Написав К. Врбєнко).*

(Дальше).

Але й для сусідів не довго позістав тайною его смуток, хоч він о тім анї словечком нікому не писнув. Стара служниця пана Герсажа, Розина, виділа, як ішов пан Кльод Ляр і скоро він лиш увійшов до комнати, приложила зараз ухо до дірки від ключа. Чула все, що они говорили, і розповіла то своїй старій знакомій, більше нікому, гай то лиш під услівєм, що тота не скаже нікому. Стара знакома розповіла то своїй теті, але так само під услівєм, що тота нікому не скаже. До кількох днів ніхто о тім не знав нічого, лиш дід і баба тай ціла громада, що пан Жорж дуже обидив ся тим сватанем, що докоряв Кльодови тим, що він навіть не родом з Парижа, лиш зайшов з бідолашної Бретанії і навіть не знати, чия він дитина; він може віддати доньку лиш в порядну родину, хоч би лиш задля свого доброго імени.

На то відповів пан Кльод, що він походить із зовсім честної, хоч і не богатої родини; его батько був фельдфеблем за цїсаря Наполеона а тепер займає мале становище при суді в Морлє, пан Герсаж може там звідати ся, а певно не довідає ся нічого злого. Але на то сказав пан Герсаж дальше, що не може віддати доньки за такого бідака; бо й щож може нині заробити такий малий капелюшник, коли великі склепи притягають до себе всіх закупників? До того ще, як здає ся, пан Кльод не конче проворний, щоби хорошими виробами міг двигнути ся, він пускає ся на всїляку невидальщину, бо ось зробив якийсь новий рід білосірого капелюха повстяного і виставив его в своїм вікні, а люди дивлять ся і лиш сьміють ся. Такого капелюха він ніколи в житю не продасть, а его інтерес при таких пробах мусить лиш упадати.

На то пан Кльод зразу через хвильку мовчав, але відтак (стара Розина розповідала, що тоті докори, видко дуже нарушили его честь) таки вже остаточно розсердив ся і сказав пану Жоржеви просто в очи, нехай він отверто скаже, що хоче мати зятем богача, а забуває, що й він сам колись був бідаком. То взяв єму пан Жорж дуже за зле і остаточно все тим закінчило ся, що розійшли ся завзятими ворогами.

Сумний і задуманий сидів Кльод одного дня перед полуднем за лавкою в своїм склепі, коли вбіг один з его терминаторів і крикнув: Улицею ді Бак їде король каритою, він був у войсковій школї і буде зараз сюди переїзджати.

На той крик хлопця Кльод прокинув ся нараз із своєї задуми і відозвав ся гнївливо: Що мене король обходить! Але в тій же хвили зачув, що гуркотить королівска карита і его таки взяла цїкавість побачити, як виглядає колишний князь Орлеаньский яко володїтель Франциї, і він станув на порозі свого склепу. В тій хвили над'їхала королівска карита, всї люди поздоймали капелюхи а дехто одушевлений кричав: „Най жиє Людвик Филип!“ Але від того крику сполошили ся конї і сїпнули возом в бік а карита зсунула ся заднім колесом в досить глубокий потік з боку улиції. Зараз по тім, як-раз коли віз опинив ся перед дверми Лярдового склепу, затріщало і карита перехилила ся задом в сторону тротоара.

Кльод ледви то побачив, як і скочив вже на поміч; прибіг як-раз в пору, бо король хотів вискочити з воза, хоч то було досить небезпечно; але зручний капелюшник вхопив его зараз своїми сильними руками, сїпнув ним в гору і витягнув на тротоар. Король Людвик Филип станув там, не зробивши собі анї трошки нічого, лиш капелюх злетів єму з голови і покотив ся в болото. Хтось зараз схилив ся, щоби его піднести, але він був цїлий обваляний, і король не міг вже наложити его па голову. Але то не велике нещастє: Кльод вбіг борзо до свого склепу вхопив кілька капелюхів, о котрих припускав, що будуть добрі на короля, а при тім впав єму в руки і той білосїрий капелюх повстяний, який він зробив і закрасив після свого власного винаходу а о котрім старий Герсаж висказав ся був з такою погордою. Чи він то зробив умисно чи случайно, того він пізнїйше й сам не міг вже сказати, досить, що подав королеви насампереди той нещасливий білосїрий, а король взяв его, приглянув ся єму з вдоволенем, всадив на голову, посунув ним то сюди то туди і кивнув головою на знак, що добрий.

— Як би на мене зроблений, мій любий

нового хліборобского закона. Окрема комисия, зложена із сто членів Думи, укладає тепер той закон. За основу того закона вибрано засади, вказані Думою у відповіди Єго Величеству, при чім під примусовим вивласненєм розуміє ся наділенє працюючих селян, на основі закона, земель, вивласнених державою на підставі справедливої оцінки. Нараджуючись над справою, які землі не повинні підлягати вивласненю, комисия приймила, що примусовому вивласненю не підлягають землї надані всїх часів, отже власність дрібна. В тій комисиї виготовлює ся закон о окремих місцевих інституциях, в котрих населенє возьме участь через вибраних собою представителів в правильнім і справедливім полагодженю хліборобских справ.

Від тих основ хліборобского закона Дума не відступить, а всякі предложеня незгідні з ними рішучо відкине.

Той поклик мав бути випечатаний. Тимчасом правительство постановило не допустити до єго оповіщеня. Всім друкарням заборонено як найострійше печатати єго.

Видко, поставлено за всяку ціну розвязати думу. Від кількох днів приладжувано ся до того. До Петербурга стягнено 60.000 войска і вчера появив ся указ о розвязаню думи. Зараз за тою вісткою наспіла з Петербурга телеґрама про уступленє Горемикина і о занятю єго місця Столипином, дотеперішним міністром внутрішних справ. Тепер отже розпічне ся явна борба чиновництва з суспільностию.

Телеграми, які вчера наспіли про події в Росиї, звучать:

**Петербург.** Оповіщено царский указ розвязуючий думу і заряджуючий скликанє нової думи на день 5 марта 1907 р. Речинець нових виборів буде оповіщений пізнїйше.

**Петербург.** Царский указ зарядив усуненє президента міністрів Горемикина. На єго місце покликав цар дотеперішного міністра внутрішних справ Столипина.

**Петербург.** Більша часть послів до думи від'їхала вчера до Фінляндиї, аби там нарадити ся над справою розвязаня думи.

**Петербург.** В Петербурзї і петербургскій ґуберниї заведено стан скріпленої оборони.

**Петербург.** Помимо що царский указ о розвязаню думи оповіщено аж о годині 4-ій над ранком, вість скоро розійшла ся по місті. Видко загальне пригнобленє. З таборів і сусідних повітів прибули 4 полки піхоти, кіннота ґвардиї, шкадрони гузарів, уланів і ґренадиери. Коло палати думи стоять гузари.

**Петербург.** Палата думи і найблизші улиці обсаджені кіннотою. Коло Неви виточено армати. Публика живо обговорює на улицях події. Консерватисти тїшать ся енерґією правительства. Начальник міста, Ляник, одержав надзвичайну повновласть.

**Петербург.** Палата думи замкнена. Поліция пильнує входів не допускає нікого крім президента думи і членів президиї. Муромцева повідомив о розвязаню думи в неділю рано секретар думи кн. Долгоруков. Улиці довкола палати думи були вчера більше пусті, як звичайно.

**Петербург.** Секретар думи кн. Шаховский ждав вчера перед полуднем на відпоручника президиї ради державної, аби єму вручити акти думи. Коли ніхто не прибув, Шаховский відійшов і акти будуть вручені радї державній директором канцеляриї.

**Петербург.** У відповіди на царский указ, розвязуючий думу видав всеросийский союз зелізничих функционарів поклик до загального страйку. Помимо що відозви союза сейчас сконфісковано, обліплено ними всї зелізничі ваґони на двірци і зелізничі будинки. Всї гадають, що Росия стоїть перед дуже важними подіями.

**Петербург.** Надзвичайна рада кабінетна, на котрій постановлено розвязанє думи, тревала від години 3-ої по полудни до півночи. Причини розвязаня думи будуть оповіщені окремим указом, котрий на вступі відкликує ся до політичної зрілости росийского народа і остерігає перед нерозважними ділами. В нараді брали участь крім царя і всіх міністрів всї великі князї, цариця-вдова і ґен. Трепов.

**Петербург.** Про розвязанє Думи повідомив президента Думи, Муромцева, телефонічно новий президент міністрів Столипин. Муромцев оповістив зараз зміст указу присутним в палатї Думи послам зі словами: „Початок кінця“. Посли серед ознак невдоволеня вийшли з палати Думи, котру сейчас обсадило войско.

**Петербург.** Над всїми більшими містами Росиї разом з оповіщенєм указу розвязуючого Думу заведено стан скріпленої охорони.

**Берлин.** Local Anzeiger доносить з Петербурга, що також і з Красного села покликано войско до столиці. Всї посольства і амбасади одержали асистенцию войскову по 25 людий.

**Петербург** (П. Аґ.). Манїфест царя з дня 22. липня о розвязаню Думи звучить: „З власної волї покликали ми заступників народу до законодатної працї. Уповаючи на ласку Божу, маючи на оці велику і сьвітлу минувшість нашого народу, дожидали ми добрих плодів з їх трудів для краю. Ми предложили великі реформи у всїх напрямах. Головною нашою печаливостию було: усунути брак просьвіти за помочию ширеня знаня, а населеню подати пільгу в єї тягарах через витворенє лїпших условій працї і приспоренє земскої посїлости.

Заступники народу замість займати ся законодавством, переступили круг свого діланя, займаючись розслідами діяльности наших властий і хибами основних законів, котрі лиш з нашої волї можуть бути змінені. Наконець заступники народу допустили ся просто незаконних вчинків, як н. пр. укладаючи відозву Думи до народу. Селяни збаламучені тими незаконностями, не дожидали законного поліпшеня долї, але в многих округах почали забирати і нищити чужу власність, відмавляючи послуху властям. Наші піддані однак мусять зрозуміти, що поліпшенє долї народу єсть можливе лиш під услівєм повного спокою і порядку. Не допустимо до нїякої самоволї, до нияких незаконних вчинків; цілою силою власти державної змусимо до слуханя царскої волї.

Взиваємо всїх правомислячих, щоби сполучили ся в цїли підпираня законної власти і привернення спокою в нашій дорогій вітчинї. Нехай настане мир на земли росийскій, нехай Господь Бог помагає в залагодженю найважнїйшої нашої задачі т. є. поліпшеня долї селян. Наша воля в тій справі непохитна; рільник росийский без нарушеня чужої власности одержить там, де єго посїлість за мала, побільше-

---

майстре — відозвав ся він відтак — чи то вашого власного виробу?

— Так, Ваше Величество.

— То мене тїшить, видко, солідна робота.

Король здоймив капелюх знову і оглядав єго. — Та й досить хороший фасон — говорив він відтак дальше — і краска хороша. Кілько за такий капелюх? — Людвик Филип, як звістно, рахував ся ще й тоді, коли став королем.

— Дванайцять франків, Ваше Величество! — Кльод ледви міг ще вимовити ті слова, так був дуже урадований.

— Не дорого; я мусів доси платити завсїгди по двайцять франків за мої капелюхи. Возьму сей капелюх! — При сих словах вложив він знову білосірий капелюх на голову.

Тимчасом привели наймлений віз і король всїв до него. — Дякую вам сердечно за скору поміч, мій любий майстре — сказав він ще до Кльода, прощаючись з ним і поїхав. А капелюшникови серце так дуже било ся, що не міг і слова промовити, і ще лиш був в силї низонько поклонити си, але в нїм відзивало ся голосно: Минула тепер вся журба, минув смуток, білосірий принесе менї щастє а навіть верне менї мою любу Жілєтту!

І так дійство стало ся: вже по полудни, на превелике диво всїх, що мешкали при улици ді Бак, явив ся в склепі Лярда ад'ютант короля в повнім уніформі і приніс молодому капелюшникови з припорученя монарха брилянтовий перстінь з тим повідомленєм, що король каже просити пана Лярда, щоби уважав сей малий дарунок за знак вдячного признаня за скоро подану поміч і приняв єго. Крім того Єго Величество, котрого щирим змаганєм єсть підносити ремесла і промисл та признанєм успішної діяльности заохочувати до дальшої діяльности, іменує пана Лярда своїм придворним доставником, а він, ад'ютант, одержав припорученє залагодити перше купно, значить ся заплатити за капелюх, який король перед полуднем купив. Нехай же пан Ляр буде так добрий і виставить квіт, задля порядку, як сказав король, а тут має він гроші.

При сих послїдних словах поклав ад'ютант тих дванайцять франків на стіл.

Кльод, котрому доси від радістного зворушеня як би щось аж дух заперло, зачав говорити з великою радостию:

— Я то собі гадав! Я то собі гадав! — говорив він раз по раз. — О, Їх Величество будуть вже вдоволені мною, буду їх обслугувати, як нїякий иньший доставник, буду доставляти їм капелюхів таких знаменитих, що будуть від них відганяти навіть всяку журбу.

— То правда, що такі капелюхи то ще найлїпші для якогось короля в наших часах — сказав на то ад'ютант і усьміхнув ся незначно.

— А той перстінь то буде сьвятий для мене — говорив Кльод дальше — нехай дїти й внуки... він тут замовк а лице єму легко почервоніло ся. — Пусте балаканє мене взяло ся! Їх Величество жадають поквітованя, дуже добре, задля порядку. Порядок мусить бути як в цїлій Франциї так і в кождім інтересї. А Їх Величество заведуть вже порядок у Франциї а коли ще будуть носити мій капелюх, то й не будуть журити ся, як би єго удержати!

Був би в своїй безмежній радости Господь знає що ще наплїв, як би тепер не увійшли були якісь два дуже елеґантні пани. Він написав длятого борзенько жадане поквітованє і просив ад'ютанта, щоби висказав королеви єго найщирійшу подяку, по чім ад'ютант пішов.

Коли тепер Кльод звернув ся до одного з тих панів, стрітила єго нова несподіванка; оба тоті елеґанти зажадали від него два з тих капелюхів найновійшого фасону, з котрих один купив король перед полуднем.

— Ах — сказав він — ви, мої панове, маєте на думці тоті білосірі, так звані „парасусі“. Жаль менї дуже, що мушу сказати, шо цїлий запас вже випроданий; я, бачите, мав лиш один такий, модель: але коли схочете завтра потрудити ся о сїй порі, то вже будете мати богато до вибору.

Панове обіцяли ся прийти а Кльод побіг до робітнї і там почало ся зараз чесанє і скробанє, валкованє і стуканє аж до пізної ночи, а коли Кльод на другий день рано отворив знов свій склеп, видко вже було у него на виставі білосірі „журбогони“ всїлякої величини. Рівночасно й ранїшні ґазети принесли вість о пригоді короля та й згадали гумористично про купно капелюха.

(Дальше буде).

не своеї посїлости в законнїй дорозї і дозволенїй. Нехай заступники иньших кляс напружать всї свої сили, і слухаючи нашого візваня, нехай будуть помічниками в переведеню тої великої задачі, котрої остаточне полагодженє послїдує в законодатнїй дорозї через будучу Думу.

Розвязуючи Думу державну, увіряємо, що нашим сильним рішенєм есть удержати й дальше ту інституцию; відповідно до того рішеня розпоряджаємо, щоби **нова Дума зібрала ся дня 5. марта 1907.** В непохитнїй вірі в опіку Божого Провидїня і в добре успособленє народу российского, вижидаємо від нової Думи сповненя наших надій і утвореня законодавства для краю відповідно до потреб нової оживленої Росиї. Вірні сини Росиї! Ваш цар закликає вас як батько свої дїти, щоб ви сполучили ся довкола него в цїли відродженя нашої дорогої вітчини. Числимо на то, що виступлять мужі знаня і сили, а завдяки їх ревним трудам засяснїє на ново давна слава Росиї.

*Николай.*

# Новинки.

Львів, дня 23-го липня 1906.

**— Подїл школи ім. Шашкевича у Львові.** Депутация зложена з дра Федака, дра Колесси і о. Стефановича була онодї у п. Президента міста Львова п. Михальского і представила єму жаданя львівских Русинів що-до подїлу руської мішаної школи ім. Шашкевича на мужеску і дівочу. Депутати зазначили головно тїсне і невідповідне уміщенє школи, котра не може помістити всеї зголошуючої ся молодїжи, некористний вплив, який веде лученє разом хлопців і дівчат в таким будинку, недостаточне виховане дівчат із сторони мужеских учителїв і змушуванє учениць по скінченю III. кляси лишати руску школу і продовжувати науку в польских школах, — виказали дальше, що польскі міскі школи вже роздїлені, а вимок творить лиш руска школа, та зазначили, що велика більшість руских родичів не може при таких обставинах посилати туди своїх дївчат, і через те львівскі Русини формально не мають у Львові школи для своїх доньок. Вкінци домагались, заки справа подїлу школи буде у властивій дорозї полагоджена, отвореня по вакациях окремих дівочих відділів для 1 і 2 кляси в осібнім будинку. П. Президент міста признав теперішне поміщенє рускої школи справдї дуже невідповідним і з морального огляду некористним, та обіцяв вглянути в те дїло. — Рівночасно зложено в тїй справі основний меморияал, на котрим находилось близько 800 підписів львівских Русинів.

**— Нові армати.** Члени австрийскої і угорскої делєгациї у Відни оглядали онодї в арсеналї нові армати, які показував ім. ген. Кропачек. Ті нові армати лекші о 52 клгр. від австрийских давних, від італїяньских о 22 клгр., а від російских о 62 клгр. Хоч вилиті з бронзу, то можуть служити до 2.000 вистрілів і дають 15 до 20 стрілів на мінуту, коли давнїйші могли вистрілити лише 5 або 6 разів на мінуту. До того несуть на 9000 метрів, т. є. о 3000 метрів дальше, як доси уживані армати.

**— Борба з вовками.** Російска сторожа погранична мусїла сими днями вести тяжку борбу з вовками недалеко російскої стациї граничної Георгенбург на прускій границї. Патруля, зложена з чотирох вояків, дійшла була в ночи аж до ліса і там сїла спочивати та дожидала патрулї, що мала надійти з противної сторони. Була може 11 година, коли нараз між деревами в лїсї щось затріщало і в однїй хвили перед перепудженими вояками стануло стадо вовків, зложене із шести штук. Вояки почали зараз стріляти до вовків, але серед темної ночи могли лиш двох убити, підчас коли прочі чотири кинулись як скажені на вояків. Почала ся страшна борба, тим страшнїйша, що вовки ставились на заднї ноги і ловили вояків за горло. Тепер не було вже як набивати карабінів і треба було боронити ся шаблями. Один з вояків скинув з себе свій кабат і кинув его на нападаючих вовків. Вовки зразу тим перепудили ся, а він мав ьа стілько часу, що міг вилїзти на дерево. Звідси мусїв придивляти ся, як чотири вовки почали роздирати его трох товаришів. В тїй хвили надійшла дожидана нічна патруля з противної сторони, а добре вимірені вистріли убили всїх чотирох вовків, котрі тепер качали ся в крови побіч трох страшне покалїчених вояків. Нещасливим повикусували були звірі та повиривали тїло на ногах, руках і на лици аж до костий. Один тяжко скалїчений в черево вояк погиб в дорозї, коли его несли на стацию.

**— Землетрясенє в Тексасї.** В Тексасї, в північній Америцї знищило сильне землетрясенє цїле місточко Сокорро. Від недїлї рана дня 19 с. м. начислено аж 52 сильних ударів і цїла місцевість, що числила 2000 людий, завалила ся. Всї почали втїкати і кинулись на зелїзницю Сантафе, але й там небезпечно, бо земля пукає і шини розлазять ся. Вода в теплих жерелах від початку землетрясеня підняла ся о 10 степенїв. В цїлій долинї Ріо-Гранде землетрясенє не втихає і люди мусять перебувати на полях. Сокорро есть віддалене на 100 миль анґлїйских від Ель Пазо, а недалеко знаходить ся вигаслий кратер.

**† Помер** у Відни вчера рано посол до ради державної з міста Кракова, др. Ів. Роттер, один з визначнїйших демократичних членів польского Кола.

# Телеґрами.

**Берно** (моравске) 23 липня. В місцевости Босковице настав вчера в пивницях склепу товарів мішаних вибух матеріялів експльодуючих а відтак і цїлий льокаль станув в огни; 26 осіб попекло ся тяжко і кілька легко.

**Петербург** 23 липня. Вчерашний день, о скілько доси звістно, минув зовсїм спокійно. Вість о розвязаню Думи дійшла лиш поволи до відомости публики, бо раннї ґазети ще єї не мали. Несподїванка, сильні відділи войска (навіть часть московскої залоги прибула до Петербурга), переконане, що власть державна есть сильна вплинули здаєсь параліжуючо на революцийні елементи. Не треба однак з того вносити, мов би вість о розвязаню Думи приняло населенє з повним спокоєм. Єсть обава, що заповіджений недавно в Москві ґенеральний страйк вибухне тепер.

**Петербург** 23 липня. Революціонїсти відбули вчера збори, на котрих ухвалено приступити до борби.

**Петербург** 23 липня. (П. А.) Царским указом поставлено місто Сизрань в стан скріпленої охрани.

**Петербург** 23 липня. (П. Аґ.). В Москві і на провінциї принято указ о розвязаню Думи спокійно. Рух в обох головних містах був вчера нормальний.

**Петербург** 23 липня. (П. Аґ.). Розвязанє Думи не зробило такого враженя, яке заповідала праса.

# ОГОЛОШЕНЄ.



# Рух поїздів

**важний від дня 1-го мая 1906.**

| посп. | особ. | Приходять до Львова |
|---|---|---|
| | | **в день** |
| | 6·10 | З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию) |
| | 7·00 | „ Підволочиск, Бродів (на Підзамче) |
| | 7·20 | „ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець) |
| | 7·29 | „ Лавочного, Борислава, Калуша |
| | 7·50 | „ Рави рускої, Сокаля |
| | 8 05 | „ Станиславова, Жидачева |
| | 8 15 | „ Самбора, Сянока, Хирова |
| | 8·18 | „ Яворова |
| | 8·45 | „ Кракова, Відня, Любачева, Хирова |
| | 10·05 | „ Коломиї, Жидачева, Потутор |
| | 10·35 | „ Ряшева, Ярослава, Любачева |
| | 11 45 | „ Підволочиск, Гусятина, Копичинець |
| | 11·50 | „ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава |
| 1·30 | | „ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.) |
| 1·40 | | „ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик |
| | 1·50 | „ Самбора, Сянока, Стрілок |
| 2·05 | | „ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.) |
| 2 20 | | „ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.) |
| | 3 55 | „ Тухлї (15/6 до 30/9), Скольего (1/5 до 30/9) |
| | 4·37 | „ Яворова |
| | 4·50 | „ Белзця, Сокаля, Рави рускої |
| | 5·25 | „ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче) |
| | 5·45 | „ Іцкан, Жидачева, Калуша |
| | 5·50 | „ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор |
| | | **в ночи** |
| 8·40 | | З Кракова, Відня, Сянока |
| | 9·05 | З Іцкан, Потутор, Чорткова |
| | 9·20 | „ Самбора, Хирова, Ясла |
| | 9·30 | „ Кракова, Відня, Сянока, Хирова |
| | 10·12 | „ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче) |
| | 10·30 | „ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець) |
| | 10·50 | „ Лавочного, Калуша, Дрогобича |
| 12·20 | | „ Іцкан, Жидачева, Заліщик |
| 2·31 | | „ Кракова, Ясла, Хирова |

| посп. | особ. | Відходять зі Львова |
|---|---|---|
| | | **в день** |
| | 6·15 | До Іцкан, Потутор, Чорткова |
| | 6·20 | „ Підволочиск, Бродів, Гусятина |
| | 6·35 | „ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.) |
| | 6·55 | „ Яворова |
| | 7·30 | „ Лавочного, Калуша, Дрогобича |
| 8·25 | | „ Кракова, Відня, Любачева |
| | 8·35 | „ Кракова, Сянока, Відня |
| | 8 55 | „ Самбора, Стрілок, Сянока |
| | 9·20 | „ Іцкан, Калуша, Делятина |
| | 10·45 | „ Белзця, Сокаля, Любачева |
| | 10·55 | „ Підволочиск, Бродів, Грималова |
| | 11·15 | „ Підволочиск, Бродів (з Підзамча) |
| 2·21 | | „ Підволочиск, Бродів |
| 2·36 | | „ Підволочиск, Бродів (з Підзамча) |
| 2·40 | | „ Іцкан, Калуша, Чорткова |
| 2 45 | | „ Кракова, Відня |
| | 2·30 | „ Лавочного, Калуша, Дрогобича |
| | 3 30 | „ Коломиї, Жидачева |
| | 4·05 | „ Ряшева, Любачева |
| | 4·15 | „ Самбора, Хирова |
| | | **в ночи** |
| | 6·00 | До Яворова |
| | 6·15 | „ Підволочиск |
| | 6·25 | „ Лавочного, Калуша, Дрогобича |
| | 6·35 | „ Кракова, Відня, Хирова |
| | 7·25 | „ Рави рускої, Сокаля |
| | 9·10 | „ Станиславова, Чорткова |
| | 9·50 | „ Підволочиск, Бродів |
| | 10·05 | „ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова |
| | 10·40 | „ Іцкан, Чорткова, Заліщик |
| | 10·51 | „ Самбора, Хирова, Сянока |
| | 11·00 | „ Кракова, Відня |
| | 11·15 | „ Підволочиск, Грималова, Скали |
| | 11·30 | „ Стрия, Дрогобича, Борислава |
| 12 45 | | „ Кракова, Відня |
| 2·51 | | „ Іцкан, Калуша |

**Замітка.** Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Подопада. (Телефона ч. 527).